

Μια φορά κι έναν ... **κακό** καιρό

Θεατρικό έργο για την

28^η Οκτωβρίου

Μαρία Ν Κίτρα

Διανομή Ρόλων

23 ρόλοι

10 κορίτσια

1. Μαρία [παρόν]
2. Μυρτώ [παρόν]
3. Αφηγήτρια 1
4. Μάνα [παρελθόν]
5. Κορίτσι παρέλασης 1
6. Κορίτσι παρέλασης 2
7. Κορίτσι παρέλασης 3
8. Κορίτσι παρέλασης 4
9. Αφηγήτρια 3
10. Συσσίτιο + κορίτσι 5

13 αγόρια

1. Παππούς [παρόν]
2. Σωτήρης [παρόν]
3. Γιώργος [παρόν]
4. Αφηγητής 2
5. πατέρας [παρελθόν]
6. Σωτηράκης [παρελθόν]
7. Αγόρι 1
8. Αγόρι 2
9. Αγόρι 3
10. Αγόρι 4
11. συσσίτιο + αγόρι 5
12. συσσίτιο + αγόρι 6
13. συσσίτιο + αγόρι 7

Σκηνικό

Αριστερά στη σκηνή μια σύγχρονη τραπεζαρία. Δεξιά φτωχικό σαλονάκι του παρελθόντος. Στη μέση ελεύθερο σκηνικό και background μπορείτε να έχετε χιονισμένα βουνά.

Διάρκεια

30 με 40 λεπτά

Σκηνή 1^η

Σήμερα :

1. Έναρξη

*Η τραπεζαρία ενός σύγχρονου σπιτιού. Μπαίνει ο **παππούς** με μια κούπα τσάι, κάθεται σκεπτικός, πίνει το τσάι του αργά, κι αναστενάζει πού και πού... Μετά από λίγο έρχεται η **Μαρία**, η νύφη του, κρατώντας ένα ψάθινο καλαθάκι με φρέσκο ψωμί και το βάζει στο τραπέζι.*

Μαρία

Μύρισε! Όχι, μύρισε και πες μου!

Ο παππούς μυρίζει το ολόφρεσκο ψωμάκι και συγκινείται....

Παππούς

Αχ, νύφη μου, χρυσοχέρα! Ζυμάρι πιάνεις, θαύματα φτιάχνεις! Μυρίζει υπέροχα το ψωμάκι μας! Τυχερός ο γιόκας μου που σε παντρεύτηκε...

Μαρία

Ναι, δεν μπορώ να πω το ίδιο και για μένα! Ακόμη κοιμάται ο προκομμένος ο γιος σου, πατέρα. Ούτε νεογέννητο να ήταν! Μόνο γάλα στο μπιμπερό δεν πίνει!

Ο παππούς παίρνει το ψωμί στο χέρι του με ευλάβεια, το κοιτάζει, το μυρίζει και τρώει μια μπουκίτσα. Εκείνη συνεχίζει απτόητη... ενώ ο ίδιος απαντάει μηχανικά και αφηρημένα...

Παππούς

Ναι...

Μαρία

Τις προάλλες, να φανταστείς, πήγαμε σινεμά να δούμε ένα θρίλερ που ήθελα πολύ, κι εκεί που ούρλιαζαν όλοι οι θεατές από τον φόβο τους, εκείνος κοιμόταν με ανοιχτό το στόμα!

Παππούς

Ναι...

Μαρία

Ασε που από το πρωί έχω ένα σωρό ετοιμασίες κι αυτός δεν έχει σηκωθεί από το κρεβάτι! *«Βρε Γιώργο, βρε πουλάκι μου, τουλάχιστον βγες στο μπαλκόνι να κρεμάσεις τη σημαία μας! Εθνική επέτειο έχουμε σήμερα»*, του έλεγα.

Παππούς

Ναι...

Μαρία

«Ναι», είπε κι εκείνος, αλλά ξέρεις τι έκανε; Πήγε στο μπαλκόνι, σκεπάστηκε με τη σημαία και κοιμήθηκε στην καρέκλα!

Μαρία

Ααααααααα... Τι χρόνια κι εκείνα...

Παππούς

Βρε πατέρα, τι λες; Τι εννοείς «τι χρόνια κι εκείνα»; Τώρα το μεσημέρι έγινε αυτό!...

Ο παππούς κλαίει λίγο σιωπηλά και σκουπίζει με το μαντιλάκι του τα δάκρυά του ... Η Μαρία τον βλέπει

Μαρία

Ελα, καλά, δεν ήθελα να σε στεναχωρήσω. Συγνώμη... Είναι λίγο υπναράς ο γιος σου, αλλά ξέρεις πόσο τον αγαπώ. Ελα, μη μου κλαις. Έχεις και τα γενέθλιά σου σήμερα...

Παππούς

Αχ, Μαριώ, μου ξύπνησαν μνήμες πάλι... Μύρισα το υπέροχο ψωμάκι σου... και να, θυμήθηκα τα παλιά...

*Μπαίνει ο γιος της Μαρίας, ο **Σωτήρης**, κρατώντας ένα κινητό...*

Σωτήρης

Γειαααααα....

Χωρίς να δώσει σημασία, παίρνει μια φέτα ψωμί και κάθεται σε μια καρέκλα, συνεχίζοντας να ασχολείται με το τηλέφωνό του

Παππούς

Τότε, τα χρόνια εκείνα, για να βρούμε μια φέτα ψωμί, έστω και μπαγιάτικο, έπρεπε να πληρώσουμε μια περιουσία... και τώρα...

Σωτήρης

Πότε θα φάμε; Έχω λυссάξει στην πείνα!

Παππούς

Βλέπεις τι εννοώ;

Μαρία *[αυστηρά]*

Φέρε το κινητό εδώ!

Σωτήρης

Γιατί;

Μαρία

Γιατί θα φάμε όλοι μαζί σαν άνθρωποι, χωρίς αυτές τις βλακείες στο τραπέζι! Έχει και τα γενέθλιά του ο παππούς σου σήμερα!

Σωτήρης

Α, ωραία! Θα βγάλουμε και σέλφι!

Η Μαρία του αρπάζει το κινητό

Μαρία

Το αυτί θα σου βγάλω, όχι σέλφι!

Παππούς

Άσε το παιδί, Μαριώ, μην το μαλώνεις!

Μαρία

Ναι, δεν βλέπεις πόσο κατάκαρδα το πήρε;

*Ο γιος της χασμουριέται, ενώ εκείνη την ώρα μπαίνει ο άντρας της Μαρίας,
ο Γιώργος, που είναι αγουροξυπνημένος...*

Γιώργος

Βλέπω, γυναίκα, πάλι κελαηδάς!

Μαρία

Καλώς την πολική αρκούδα!

Γιώργος

Γιατί πολική αρκούδα;

Μαρία

Γιατί τον μισό χρόνο κοιμάσαι! Πάω να φέρω το φαγητό. Η μικρή κόβει σαλάτα μέσα. Μη φάτε όλο το ψωμί!

Η Μαρία φεύγει... Οι άντρες παίρνουν από μια φέτα ψωμί αμέσως στα χέρια τους και τρώνε!

Γιώργος

Πατέρα, χρόνια πολλά. Να σε χαιρόμαστε!

Σωτήρης

Χρόνια πολλά, παππού!

Παππούς

Να είστε καλά, παιδιά μου! Να είστε πάντα καλά και να μη γνωρίσετε ποτέ τη φτώχεια και τον πόλεμο...

Γιώργος

Ναι, γιατί τώρα ζούμε μέσα στον πλούτο και στην ειρήνη και τρέχουμε στους αγρούς, ουρλιάζοντας από χαρά.

*Μπαίνει η εγγονή του παππού, η **Μυρτώ**, κρατώντας ένα μπολ... Πάει προς το τραπέζι. Δίνει ένα φιλί στον παππού της, όλο χαρά.*

Μυρτώ

Παππούλη μου, χρόνια πολλά! Κοίτα τι έφτιαξα εγώ για τα γενέθλιά σου!

Παππούς

Ωωω! Σ ευχαριστώ πολύ, Μυρτώ μου. Φαίνεται πεντανόστιμο!

Μυρτώ

Σου έχω φτιάξει και γλυκό, αλλά θα το φάμε στο τέλος!

Ερχεται και η μητέρα με την πιατέλα. Την τοποθετεί πάνω στο τραπέζι και κάθεται κι εκείνη.

Μαρία

Όλα έτοιμα!

Ο Γιώργος σηκώνει το ποτήρι να ευχηθεί...

Γιώργος

Πατέρα, χρόνια πολλά, να τα εκατοστήσεις!

Σωτήρης

Ρε μπαμπά, πας καλά; Του λες δηλαδή να ζήσει άλλα επτά χρόνια; 93 χρονών είναι ο παππούς!

Μαρία

Παιδάκι μου, ο πατέρας σου άμα δε φάει, δε λειτουργεί!

Γιώργος

Ωχ ναι, σωστά! Πατέρα, να τα χιλιάσεις!

Παππούς

Παιδιά μου, σας ευχαριστώ πολύ για όλα! Κάθε χρόνο, τέτοια μέρα με συγκινείτε...

Μυρτώ

Παππούλη, θα μας πεις λίγο για εκείνα τα δύσκολα χρόνια τότε; Η δασκάλα μου, μας έχει βάλει μια έκθεση για την 28^η Οκτωβρίου 1940 και μας είπε να πάρουμε πληροφορίες από τους παππούδες μας.

Σωτήρης

Ναι, παππού, πες μας. Μπορώ να το ηχογραφήσω και στο κινητό μου και να σε βγάλω και φωτογραφίες!

Μαρία

Εσύ μη χάσεις! Αφήστε τον άνθρωπο να φάει με την ησυχία του!

Γιώργος

Εγώ τα ξέρω με κάθε λεπτομέρεια, αλλά νομίζω ότι πρέπει να μας πει, μήπως και εκτιμήσουμε παραπάνω όλοι μας, όσα έχουμε στη ζωή μας...

Σωτήρης

Και πότε θα φάμε;

Μαρία

Σφαλιάρες;

Σωτήρης

Καλάααα...

Παππούς

Σαν να έχεις δίκιο, γιε μου ... Λοιπόν, που λέτε, παιδιά μου... Ήμουν τότε, εννέα χρονών, να, όσο είναι η Μυρτούλα μας τώρα... Ακόμη θυμάμαι τη λαχτάρα μου για εκείνο το ποδήλατο ...

2. *flash back* - Μουσική

τα φώτα χαμηλώνουν σ' εκείνη την πλευρά του σκηνικού...

Σκηνή 2^η

*πίσω στο **παρελθόν**... Βγαίνει μπροστά η **αφηγήτρια 1** και ο **αφηγητής 2**, ενώ παράλληλα οι ηθοποιοί από πίσω, φεύγουν σιωπηλά και ήσυχα ...*

Αφηγήτρια 1

Δευτέρα, 28^η Οκτωβρίου 1940. Ήμερώματα. Ο Ιταλός πρεσβευτής Γκράτσι, επισκέφτηκε το σπίτι του Ιωάννη Μεταξά, του τότε δικτάτορα της Ελλάδας, προκειμένου να του παραδώσει το τηλεγράφο των Ιταλών. Ένα τηλεγράφο από τον Μουσολίνι, με το οποίο απαιτούσε την ελεύθερη διέλευση του ιταλικού στρατού από την ελληνοαλβανική μεθόριο, με σκοπό να καταλάβει κάποια στρατηγικά σημεία της χώρας μας για ανάγκες ανεφοδιασμού. Ο Ιωάννης Μεταξάς απάντησε με ένα γενναίο «ΟΧΙ», εκπροσωπώντας όλους τους Έλληνες. Μια απάντηση, που σήμαινε την είσοδο της χώρας στον 2^ο Παγκόσμιο Πόλεμο και την έναρξη της αντίστασης απέναντι στους Ιταλούς...

*Εμφανίζεται ένα παιδί στη δεξιά πλευρά της σκηνής [στο σαλόνι του παρελθόντος], ο **Σωτηράκης** [είναι ο παππούς όταν ήταν μικρός τότε], που ψάχνει ...*

Αφηγητής 2

Σ' ένα άλλο σπίτι, κάπου στην Αθήνα, ένα μικρό αγόρι, ο Σωτήρης, έχει ξυπνήσει από τα χαράματα, γεμάτος χαρά και αγωνία. Κι έχει κάθε λόγο, αφού έχουν ξημερώσει τα γενέθλιά του. Κι ενώ ψάχνει με λαχτάρα τα δώρα του, δεν τα βρίσκει πουθενά...

3. σειρήνες-μουσική

*Εμφανίζεται ο **πατέρας** του παιδιού, αναστατωμένος... Το αγόρι δείχνει να φοβάται...*

Συνεχίζεται...

Το θεατρικό έργο υπόκειται σε πνευματικά δικαιώματα και το παρόν απόσπασμα είναι μόνο για ανάγνωση και όχι για χρήση.

Επικοινωνήστε στο mail : kivotostistexnis@gmail.com

για την αγορά των πνευματικών του δικαιωμάτων